

Dosarul nr. 3ra-410/17

Prima instanță: Judecătoria Centru, mun. Chișinău, Judecător – Sv. Tizu
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți: Judecători – Iu. Grosu, A. Corcenco, A. Ciobanu

Î N C H E I E R E

12 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Maria Ghervas,
Iurie Bejenaru, Dumitru Mardari,

soluționând chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Antuan Anton în interesele Marinei Anton,

în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Marina Anton împotriva Procuraturii Anticorupție și procurorului în Procuratura Anticorupție Roman Statnîi privind constatarea încălcării dreptului de acces liber la informație, obligarea funcționarului de a furniza informația solicitată, precum și compensarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 15 decembrie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 01 februarie 2016 Marina Anton a depus cerere de chemare în judecată împotriva Procuraturii Anticorupție și procurorului în Procuratura Anticorupție Roman Statnîi, solicitând constatarea încălcării dreptului de acces liber la informație, obligarea funcționarului de a furniza informația solicitată, precum și compensarea prejudiciului moral în mărime de 1000 lei. (f.d. 3-5)

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 31 decembrie 2015, prin intermediul avocatului, a solicitat procurorului Procuraturii Anticorupție Roman Statnîi furnizarea de informații oficiale cu privire la faptul cine concret exercită presiuni asupra menținerii calității de bănuț a judecătorului Marina Anton, cine sunt persoanele la care s-a referit procurorul în expunerea publică din data de 24 decembrie 2015, interesați de răspunderea penală a judecătorului Marina Anton, în condițiile emiterii la data de 02 decembrie 2015 a ordonanței de scoatere de sub

urmărire penală a judecătorilor Nina Traciuc, Mihail Ciugureanu, Ion Secrieru și Iurie Cotruță, care au semnat aceleași acte judecătorești; dacă se cunoaște procurorul personal cu cet. Dorin Damir; în ce relații se află cu acesta, dacă în perioada desfășurării urmăririi penale în cauza nr. 2015970222 a avut întâlniri cu acesta și discuții neformale pe marginea calității de bănuit a judecătorului Marina Anton și finalitatea urmăririi penale. În termenul stabilit de lege procurorul Roman Statnîi și Procuratura Anticorupție nu i-a furnizat informația solicitată.

Consideră că acțiunile funcționarului și a instituției vizate contravin prevederilor Legii nr. 982-XIV din 11 mai 2000 privind accesul la informație.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 01 aprilie 2016 acțiunea depusă de Marina Anton s-a respins ca fiind nefondată. (f.d. 42, 46-48)

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 04 aprilie 2016 Marina Anton și avocatul Antuan Anton au contestat-o cu apel, solicitând casarea hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 01 aprilie 2016 cu emiterea unei noi hotărâri, prin care a admite acțiunea. (f.d. 45, 83-89)

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 15 decembrie 2016 apelul declarat de Marina Anton și avocatul Antuan Anton a fost respins și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 01 aprilie 2016. (f.d. 103-106)

În motivarea soluției sale instanța de apel a reținut referitor la informația solicitată de Marina Anton faptul că furnizorul de informație, în procesul executării obligației de garantare a liberului acces la informație, apriori oferirii informației, trebuie să stabilească dacă informația solicitată cade sau nu sub incidența prevederilor legii privind accesul la informație, să stabilească caracterul informației solicitate, prin prisma prevederilor art. 6 „informațiile oficiale”, art. 7 „informațiile oficiale cu accesibilitate limitată”, art. 8 „accesul la informația cu caracter personal”, din Legea cu privire la accesul la informație și ulterior să statueze asupra oferirii informației.

La caz s-a stabilit că informația solicitată de către apelantă nu cade sub incidența Legii privind accesul la informație, fiind greșit apreciată de către Marina Anton și reprezentantul acesteia ca informație oficială sau de interes public, or această informație nu se află în posesia Procuraturii Anticorupție. Informația solicitată nu poate fi asimilată categoriei de informație oficială nedocumentată, nefiind confirmat faptul că Procuratura Anticorupție este posesor al acestei informații.

Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, avocatul Antuan Anton în interesele Marinei Anton a declarat recurs, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii. (f.d. 111-114)

În motivarea recursului a invocat că instanța de fond și instanța de apel a interpretat eronat prevederile Legii nr. 982 din 11.05.2000 privind accesul la informație, catalogând că informația solicitată nu este oficială, or potrivit explicațiilor plenului CSJ se expune clar că informația susceptibilă de a fi furnizată poate fi: documentată sau nedocumentată.

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 15 decembrie 2016, a fost expediată în adresa recurentei Marina Anton la 28.12.2016 cu scrisoare de însoțire nr. 26913, însă confirmarea recepționării nu este la materialele cauzei. (f. d. 107)

În condițiile descrise instanța de recurs consideră că cererea de recurs din 14 februarie 2017 este depusă în termen.

Analizând materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că recursul declarat de către avocatul Antuan Anton în interesele Marinei Anton nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În speță, completul Colegiului menționează că recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a acestora, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) CPC au caracter de concretizare a motivului de recurs, determinând cazurile concrete în prezența cărora se consideră că normele de drept material și procedural au fost încălcate sau eronat aplicate, astfel că recursul exercitat conform secțiunii a 2-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Alin. (4) al aceluiași articol stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, călăuzindu-se de art. 440 CPC completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În legătură cu cele constatate, examinând argumentele cererii de recurs prin prisma normelor legale ce reglementează relațiile dintre părți, ținând cont de actele anexate la dosar, se constată că recursul înaintat de avocatul Antuan Anton în interesele Marinei Anton împotriva deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 CPC completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE:

Recursul declarat de avocatul Antuan Anton în interesele Marinei Anton împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 15 decembrie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Marina Anton împotriva Procuraturii Anticorupție și procurorului în Procuratura Anticorupție Roman Statnii privind constatarea încălcării dreptului de acces liber la informație, obligarea funcționarului de a furniza informația solicitată, precum și compensarea prejudiciului moral se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari